

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 244/2022-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **Royal Brabest Capital, a. s.**, Sobotské námestie 1733/12, Poprad, IČO 36 826 987, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK – ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a prokurista JUDr. Igor Vranka, LL.M., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 5 Cob 33/2021-481 z 31. augusta 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom. Spolu s ústavnou sťažnosťou podala návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“), sa proti sťažovateľke ako žalovanej domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd sťažovateľke zakázal predat', darovať, zameniť alebo iným spôsobom scudzit' alebo zaťažiť právom tretej osoby nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky bližšie špecifikované v podanom návrhu a tiež jej obchodné podiely v konkrétnych obchodných spoločnostiach a Slovenskej sporiteľni, a. s., Tomášikova 48, Bratislava (ďalej len „Slovenská sporiteľňa a. s.“), by zakázal nakladať s finančnými prostriedkami na vedenom bankovom účte sťažovateľky, najmä vyplatiť sťažovateľke finančné prostriedky z daného účtu. Svoj návrh žalobkyňa odôvodnila tým, že na základe viacerých zmlúv o pôžičke poskytla sťažovateľke finančné prostriedky v celkovej sume 6 050 000 eur, ktoré jej sťažovateľka ani čiastočne nevrátila, pričom po splatnosti niektorých pôžičiek previedla významnú časť svojho majetku (85 % svojho obchodného podielu v konkrétnych obchodných spoločnostiach) na tretiu osobu, a to schránkovú firmu – spoločnosť [REDAKOVANÉ] sídliacu v Cyperskej republike, ktorá na území Slovenskej republiky nevlastní žiaden majetok. Uvedeným konaním sa podľa žalobkyne sťažovateľka zbavuje svojho majetku, čo odôvodňuje obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie, a tak opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorý mu v celom rozsahu vyhovel a uznesením č. k. 63 Cb 126/2020-63 z 3. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením z 1. decembra 2020 nariadil neodkladné opatrenie, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie spolu s námietkou miestnej nepríslušnosti. Krajský súd v Banskej Bystrici následne uznesením č. k. 41 Cob 8/2021-346 zo 14. apríla 2021 uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 3. novembra 2020 spolu s jeho opravným uznesením zrušil podľa § 389 písm. a) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že Okresný súd Banská Bystrica bol síce kauzálny príslušný na rozhodovanie v prebiehajúcom upomínacom konaní, avšak nebol miestne príslušný na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 13 a nasl. CSP.

4. Vzhľadom na pokyn Krajského súdu v Banskej Bystrici bol spor v zmysle § 43 ods. 1 CSP postúpený Okresnému súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) ako súdu miestne príslušnému na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 15 ods. 1 CSP). Uznesením č. k. 18 Cb 34/2021-402 z 10. júna 2021 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) okresný súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a sťažovateľke priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4.1. V odôvodnení dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobkyňa náležite neosvedčila ohrozenie budúcej exekúcie. Len existencia zmlúv o pôžičke, ich neuhradenie v lehote splatnosti a zlé vzťahy medzi obchodnými partnermi nie sú podľa názoru okresného súdu dôvodom na ingerenciu súdu formou neodkladného opatrenia, pričom jeho nariadením v zmysle návrhu žalobkyne by došlo k vážnemu zásahu do podnikateľskej činnosti sťažovateľky. Ani vedenie záznamového konania na nehnuteľnosti zapísanej na [REDAKOVANÉ] vo vlastníctve sťažovateľky podľa okresného súdu neosvedčuje tvrdenie žalobkyne, že úkony sťažovateľky smerujú k zmenšeniu jej majetku. Okresný súd s poukazom na prebiehajúce konanie vo veci samej (vedené pod sp. zn. 18 Cb 93/2020) o zaplatenie pohľadávky v sume 6 050 000 eur nepovažoval za dôvodné uložiť Slovenskej

sporiteľni, a. s., zákaz nakladať s finančnými prostriedkami na účte sťažovateľky, keďže nemal preukázané zriadenie účtu ani existenciu peňažných prostriedkov na takom účte. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že sťažovateľka vykonáva kroky s dopadom na jej majetok, v dôsledku čoho by mohla byť prípadná exekúcia ohrozená, okresný súd vyhodnotil jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako predčasný a nedôvodný a ako taký ho zamietol. Dodal, že žalobkyni nič nebráni podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní vo veci samej vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 Cb 93/2020.

5. O odvolaní žalobkyne rozhodol krajský súd napadnutým uznesením, ktorým uznesenie okresného súdu v časti prvého výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení zákazu nakladať s nehnuteľnosťami a obchodnými podielmi podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrhu žalobkyne vyhovel a sťažovateľke zakázal predat', darovať, zameniť alebo akýmkoľvek iným spôsobom scudzit' alebo zaťažiť právom tretej osoby bližšie špecifikované nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky a jej obchodné podiely v konkrétnych obchodných spoločnostiach (I. výrok), v prevyšujúcej zamietavej časti uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne (II. výrok) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči sťažovateľke v rozsahu 100 %.

5.1. Krajský súd konštatoval arbitrárnosť záverov okresného súdu a nedostatočné odôvodnenie jeho uznesenia, pričom niektoré úvahy v ňom uvedené považoval za nelogické a nemajúce podklad v zistenom skutkovom stave. Akákoľvek logická súvislosť chýba podľa krajského súdu tej časti odôvodnenia, v ktorej okresný súd uviedol, že samotná existencia zmlúv o pôžičke, neuhradenie pôžičiek a negatívne vzťahy medzi obchodnými partnermi nepredstavujú adekvátny dôvod na úpravu pomerov medzi stranami sporu. Okresnému súdu vytkol absenciu odôvodnenia jeho úvahy, podľa ktorej by navrhovaným neodkladným opatrením došlo k vážnemu zásahu do podnikateľskej činnosti sťažovateľky. Okresný súd sa totiž žiadnym spôsobom nezaoberal tým, z akej podnikateľskej činnosti sťažovateľka vykazuje podstatnú časť svojho zisku. Podľa názoru krajského súdu okresný súd nepochopiteľne odignoroval žalobkyňou predložené relevantné listinné dôkazy a v rozpore s nimi, ako aj so skutkovým opisom veci prijal záver o nepreukázaní skutočností, ktoré preukazujú úkony sťažovateľky smerujúce k ohrozeniu exekúcie. Okresný súd sa vôbec nevyjadril k prevodu podstatnej časti obchodných podielov sťažovateľky v obchodných spoločnostiach [REDAKOVANÉ] na cyperskú obchodnú spoločnosť, ktorá aktuálne nevlastní žiaden majetok. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že síce nie každý predaj majetku zakladá automaticky obavu, že exekúcia bude ohrozená, avšak prevod 85 % obchodných podielov nemožno hodnotiť inak ako kroky smerujúce k zbavovaniu sa podstatnej časti obchodného majetku. Za odporujúce skutkovému stavu považoval taktiež konštatovanie okresného súdu o nepreukázaní skutočností, že sťažovateľka má v Slovenskej sporiteľni, a. s., zriadený bankový účet, keďže z listinných dôkazov (detailov o pohyboch na bankovom účte) je zrejmé, že vlastníkom účtu je sťažovateľka. Krajský súd, akcentujúc zásadu primeranosti, uzavrel, že žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi a tvrdeniami obsiahnutými v podanom návrhu jednoznačne osvedčila obavu z ohrozenia exekúcie, preto v tejto časti zmenil uznesenie okresného súdu a sťažovateľke zakázal nakladať s nehnuteľnosťami a obchodnými podielmi v presne určenom rozsahu. Zároveň však krajský súd nepovažoval za proporcionálne zabezpečenie finančných prostriedkov na bankovom účte sťažovateľky v Slovenskej sporiteľni a. s., do sumy 6 050 000 eur, keďže by išlo

o neadekvátny dvojitý postih jej majetkových práv, preto v tejto časti uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobkyne potvrdil ako vecne správne.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka ústavnú sťažnosť, v ktorej po rekapitulácii skutkového stavu namieta, že:

a) napadnuté uznesenie je neproporčné, neprimerané, iracionálne, celkovo nespravodlivé a *de facto* až likvidačné, pretože krajský súd bez rešpektovania zásad primeranosti a spravodlivosti pristúpil k zablokovaniu prakticky celého majetku sťažovateľky, čím ju zásadným spôsobom a nad nevyhnutnú mieru obmedzil v riadnom výkone ďalšej podnikateľskej činnosti a skomplikoval existujúce záväzkové vzťahy s ďalšími obchodnými partnermi. Napadnutým uznesením tak došlo k „*hrubému*“ zásahu do majetkových práv sťažovateľky a jej základného práva podnikat'

b) krajský súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy konanie žalobkyne, predovšetkým jej pasivitu pri zabezpečení tvrdeného nároku a tiež vzájomné obchodné dohody sťažovateľky a žalobkyne, ktoré budú predmetom rozsiahleho dokazovania v konaní vo veci samej vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 Cb 93/2020. Sťažovateľka totiž žalobkyni ponúkla ako zabezpečenie jej uplatňovanej pohľadávky konkrétne pozemky v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] v značnej hodnote a tiež obchodný podiel spoločnosti [REDAKOVANÉ] v obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktoré však žalobkyňa neprijala. Predmetné „*neobvyklé*“ konanie žalobkyne ako aktívneho podnikateľského subjektu tak len podporuje tvrdenie sťažovateľky v konaní vo veci samej a tiež v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, že úmyslom žalobkyne nikdy nebolo od sťažovateľky žiadať vrátenie sumy 6 050 000 eur, ale táto mala byť použitá ako finančný preddavok na kúpu príslušného projektu vo forme „*finančnej kvázi pôžičky*“;

c) vzhľadom na to, že konanie vo veci samej môže prebiehať relatívne dlhú dobu, nebude mať ani nariadené neodkladné opatrenie len dočasný charakter, tak ako to uvádza krajský súd, čo bude mať celkom zjavne za následok likvidáciu sťažovateľky a znemožnenie realizácie jej podnikateľských projektov. Zásah do svojich práv tak považuje za „*enormný a zásadný bez toho, aby bol vôbec osvedčený a nevyhnutný*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv špecifikovaných v bode 1 podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu napadnutým uznesením v časti, v ktorej krajský súd zmenil rozhodnutie okresného súdu a v zmysle návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zakázal sťažovateľke dispozíciu s bližšie špecifikovanými nehnuteľnosťami v jej vlastníctve a obchodnými podielmi v konkrétnych obchodných spoločnostiach v presne stanovenom rozsahu.

8. Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom (I. ÚS 31/05) a v zásade nemá právomoc preskúmavať skutkové zistenia a právne názory všeobecných súdov, ktoré pri výklade a uplatňovaní zákonov vytvorili skutkový a právny základ ich rozhodnutí. Kompetenciou ústavného súdu je v prípadoch napadnutia rozhodnutí všeobecných

súdov kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem a postupu, ktorý im predchádzal, so základnými právami. Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňujú a neudržateľné, čím by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (IV. ÚS 43/04).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

9. Vzhľadom na to, že predmetom prieskumu je v danom prípade rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ústavný súd akcentuje svoju judikatúru, podľa ktorej je posudzovanie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia predovšetkým vecou všeobecných súdov (čl. 142 ústavy). Ústavný súd, ktorého úlohou je ochrana ústavnosti, a nie zákonnosti, meritórne posudzuje neodkladné opatrenia zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o vydaní neodkladného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie pristupuje len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o neodkladných opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (m. m. I. ÚS 542/2020).

10. Bez ohľadu na uvedené však aj v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť rešpektované minimálne požiadavky, ktoré tvoria podstatu základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie. Rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť primeraným spôsobom odôvodnené.

11. Z napísaného tak vyplýva, že povaha neodkladného opatrenia síce vedie ústavný súd k určitej zdržanlivosti, nevylučuje však, že i v predmetnom konaní môže dôjsť k porušeniu práv účastníkov konania, ktoré dosahuje ústavnoprávnu intenzitu.

12. Také pochybenie však v posudzovanej veci sťažovateľky identifikované nebolo.

13. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že krajský súd bez zohľadnenia pre vec rozhodných okolností a jej relevantných tvrdení dospel k nesprávnemu právnemu záveru o splnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a, nerešpektujúc princíp primeranosti, obmedzil sťažovateľku nad nevyhnutnú mieru v nakladaní s celým jej majetkom a v realizovaní jej podnikateľských aktivít.

14. Po oboznámení sa s relevantnou časťou napadnutého uznesenia zastáva ústavný súd názor, že závery prijaté krajským súdom týkajúce sa existujúcej obavy z ohrozenia budúcej exekúcie, ktorá odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia, vychádzajú z logickej úvahy súladnej so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia, opierajúcej sa o náležité odôvodnenie. To v plnej miere zodpovedá skutočnosti, že ide o odôvodnenie rozhodnutia predbežnej povahy o neodkladnom

opatrení reagujúce na skutočnosti, ktoré sú podstatné pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Ako už ústavný súd zdôraznil, vyhodnotenie splnenia zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho konkrétnej podoby z hľadiska správnosti prijatého riešenia je vecou všeobecného súdu, pretože závisí od konkrétnych okolností prípadu. Do vyhodnotenia dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré je založené primárne na skutkových otázkach, pritom ústavný súd zásadne nie je oprávnený zasahovať alebo právny názor všeobecného súdu nahrádzať svojím uvážením (porov. III. ÚS 169/2010, III. ÚS 281/07, II. ÚS 407/2020).

15. Krajský súd svoje rozhodnutie vedúce k čiastočnej zmene zamietavého uznesenia okresného súdu odôvodnil tým, že žalobkyňa svojimi tvrdeniami obsiahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predloženými listinnými dôkazmi osvedčila, že na základe viacerých zmlúv o pôžičkách poskytla sťažovateľke celkovo finančné prostriedky v sume 6 050 000 eur, ktoré jej sťažovateľka po dátume splatnosti nevrátila, ale začala realizovať právne a faktické kroky smerujúce k zbavovaniu sa podstatnej časti svojho obchodného majetku. O uvedenom svedčil predovšetkým prevod 85 % všetkých jej obchodných podielov v obchodných spoločnostiach [REDAKOVANÉ] na spoločnosť [REDAKOVANÉ] so sídlom v Cyperskej republike uskutočnený v krátkej dobe niekoľkých dní, ktoré podľa krajského súdu jednoznačne preukazovali obavu z ohrozenia budúcej exekúcie a odôvodňovali tak nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP.

16. K argumentácii sťažovateľky obsiahnutej v ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že táto nielenže nemôže spochybníť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia, ale jej tvrdenia o „neštandardnom“ konaní žalobkyne, ktorá neprijala sťažovateľkou ponúkané zabezpečenie svojej uplatňovanej pohľadávky, a je tak zodpovedná za vzniknutú situáciu, nemajú vo vzťahu k prejednávanej veci žiadnu relevanciu. Krajský súd totiž svoje rozhodnutie o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia založil na závere, že sťažovateľka namiesto vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov pristúpila ku krokom smerujúcim k značnému zmenšeniu jej obchodného majetku (prevod podstatnej časti obchodných podielov v prospech tretej osoby – cyperskej spoločnosti), ktoré spôsobujú reálnu obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia. Krajský súd súčasne relevantným spôsobom reagoval na tvrdenia sťažovateľky uplatnené v jej vyjadreniach a skonštatoval, že tieto sú častokrát vzájomne rozporuplné, prípadne predstavujú zľahčovanie skutkových okolností prípadu bez predloženia relevantných dôkazov. Konkrétne poukázal na to, že sťažovateľka pôžičky poskytnuté žalobkyňou opakovane označuje ako „kvázi pôžičky“, pričom pripúšťa, že medzi sporovými stranami dochádza a dochádzalo k jednotlivým obchodným rokovaniam, čo sa týka zmeny dátumu splatnosti jednotlivých pôžičiek alebo ich zabezpečenia konkrétnym nehnuteľným majetkom. Jednotlivé tvrdenia sťažovateľky o neexistencii predmetných pôžičiek v kombinácii opisu riešenia situácie, akým spôsobom predmetné pôžičky splatiť alebo zabezpečiť ich splatenie, si tak podľa názoru krajského súdu vyslovene odporujú (bod 22 napadnutého uznesenia). Sťažovateľka tak v ústavnej sťažnosti celkom neopodstatnene namieta, že krajský súd nevzal do úvahy aj jej prezentované argumenty a bez všetkého sa stotožnil iba s tvrdeniami žalobkyne.

17. Rovnako nemožno prisvedčiť ani tvrdeniu sťažovateľky, že krajský súd pri rozhodovaní nerešpektoval zásadu primeranosti, keď ju obmedzil v nakladaní s celým jej majetkom a v dôsledku toho aj v jej podnikateľskej činnosti. V tomto smere je potrebné uviesť, že súd konajúci o návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia častokrát stojí pred neľahkou úlohou, pretože v zákonom obmedzenom časovom rámci a bez vykonania riadneho dokazovania musí na jednej strane zvážiť riziko vzniku škody alebo rozširovanie už vzniknutej škody či inej ujmy pre navrhovateľa a na strane druhej posúdiť intenzitu zásahu do práv toho, proti komu návrh smeruje, a poskytnúť aj jemu ochranu.

18. Z dôvodov napadnutého uznesenia pritom vyplýva, že krajský súd na túto povinnosť nerezignoval a plne zohľadňujúc zásadu primeranosti nevyhovel tej časti návrhu, v ktorej žalobkyňa žiadala, aby sťažovateľka bola obmedzená aj v disponovaní s finančnými prostriedkami na jej bankovom účte v Slovenskej sporiteľni, a. s., až do výšky uplatnenej pohľadávky, t. j. do sumy 6 050 000 eur, pretože pri súčasnom uložení zákazu nakladania s nehnuteľnosťami a obchodnými podielmi by podľa názoru krajského súdu došlo k neadekvátnemu a neprimeranému postihu majetkových práv sťažovateľky a disproporcii (bod 25 napadnutého uznesenia).

19. Celkovo tak možno uzavrieť, že krajský súd posudzoval existenciu vzniku hrozacej ujmy, pravdepodobnosť žalovaného nároku, ako aj dopad nariadeného neodkladného opatrenia na obe strany sporu, pričom jeho závery sa nevyvyšujú z rámca ústavnej udržateľnosti. Namietané uznesenie je vnútorne konzistentné, zrozumiteľné a veľmi podrobne a presvedčivo reagujúce na všetky skutočnosti významné pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov na vydanie neodkladného opatrenia, čím spĺňa kritérium preskúmateľnosti a zákazu svojvôle.

20. Keďže v prerokúvanej veci nebolo zistené nič, čo by odôvodňovalo kasačný zásah zo strany ústavného súdu, ústavná sťažnosť sťažovateľky bola v tejto časti odmietnutá ako zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

21. V závere ústavný súd už len dodáva, že základné právo na súdnu ochranu nie je možné vykladať tak, že by sťažovateľke garantovalo právo na úspech v konaní či zaručovalo rozhodnutie zodpovedajúce jej predstavám. Jeho obsahom je právo na také súdne konanie, v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi za súčasnej aplikácie ústavných princípov, čo v danom prípade naplnené bolo.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu:

22. Pokiaľ ide o namietané porušenie označených základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 35 ods. 1 ústavy práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu sťažovateľka namieta porušenie týchto práv v nadväznosti na namietané porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a rovnako ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je zjavné, že nemohlo dôjsť ani k porušeniu týchto sťažovateľkou označených práv.

23. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky tak ústavný súd v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu čl. 13 ods. 4 ústavy:

24. Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 13 ods. 4 ústavy ústavný súd uvádza, že predmetný článok ústavy nezaručuje základné práva a slobody, ktorých ochrany by sa bolo možné domáhať samostatne v konaní podľa čl. 127 ústavy. Účelom označeného článku je určiť zásady, pravidlá a postup pri obmedzovaní základných práv a slobôd. Ústavný súd v tomto kontexte podotýka, že ústava nepredpokladá prieskum ústavných princípov a zásad podľa tých článkov ústavy v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorých obsahom nie sú základné ľudské práva a slobody, a preto nie sú priamo aplikovateľné v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy.

25. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť aj v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia:

26. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti taktiež navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu z dôvodu, že ako aktívny podnikateľský subjekt nevyhnutne potrebuje disponovať so svojím majetkom, pričom v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia môže byť po značne dlhú dobu a v podstatnom rozsahu obmedzená v nakladaní s ním.

27. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

28. Ústavný súd predmetnému návrhu sťažovateľky na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu nevyhovel (bod 2 výroku uznesenia), keďže jej ústavnú sťažnosť odmietol v celom rozsahu z dôvodov už bližšie ozrejmených v tomto uznesení. Zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu predbežnej, resp. dočasnej ochrany totiž vyplýva (§ 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.), že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

29. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v petite nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 28. apríla 2022

Miloš Maďar
predseda senátu